

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/141/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112233925
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112233925.11

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: K.. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Č.. XXXX/XX, M., právne zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Kpt. Nálepku č. 5 proti žalovaným: 1. E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Č.. X, U. Š., právne zastúpená Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova č. 8 a 2. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Č.. X, U. Š., v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**,

II. Žalované v 1. a 2. rade sú **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu vo výške 99,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 17.10.2012 domáhal vypratania bytu nachádzajúceho sa vo U. Š. na ulici E.. L. Č.. X, ktoré užívajú žalované a zároveň, aby zaviazal žalované nahradiť mu trovy konania.

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 7C 141/2012-60 zo dňa 16.05.2013 žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na podanie tohto žalobného návrhu. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co 123/2013-77 zo dňa 28.04.2014 bol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Na pojednávaní konanom dňa 09.07.2015 vzal žalobca svoj žalobný návrh v celom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť. Zároveň požiadal o náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok, ako aj trovy právneho zastúpenia.

Prítomné žalované na tomto pojednávaní v celom rozsahu so späťvzatím žaloby súhlasili.

Podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon (§ 41 O.s.p.) je

prejavom autonómnej vôle žalobcu s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania, teda je takou subjektívnou (zavinenou) skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania.

Súd z dôvodu, že žalobca vzal v priebehu konania návrh na začatie konania späť celkom a žalované so späťvzatím žaloby súhlasili, súd podľa citovaného zákonného ustanovenia konanie zastavil.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak žalobca vezme žalobu späť a nejedná sa o prípad § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska platí, že zaviniť zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania (viď R 49/1993).

Je potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniť. Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť, s tým aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobré možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu žaloby), v tomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 Nálezu ÚS SR 196/09).

Žalobca podal žalobu dôvodne, nakoľko žalované byt vypratali až po rozhodnutí súdu prvého stupňa. Právo na náhradu trov konania tak vzniklo žalobcovi.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania použil zákonné ustanovenie § 150 O.s.p.

Podľa § 150 ods. 1, 2 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 O. s. p.). Aplikácia citovaného ustanovenia § 150 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

Ustanovenie § 150 O. s. p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O. s. p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, č. k. 2 M Cdo 17/2009).

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania iba za zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eur, ktorý zaviazal žalované žalobcovi nahradiť.

Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. Za rozhodujúcu skutočnosť pri svojom rozhodovaní považoval charakter tohto súdneho sporu, nakoľko sa jedná o byt, ktorý mali žalované vypratať, v ktorom prežili podstatnú časť svojho života, tento byt bol ich manželom a otcom prevedený následne na žalobcu, ktorý bol jeho bratom a z tohto dôvodu museli žalované byt opustiť, nájsť si náhradné ubytovanie. V neposlednom rade súd prihliadol na nepriaznivé majetkové a osobné pomery žalovaných, keď žalovaná v 1. rade poberá aktivačný príspevok vo výške 61,60 eur, jej mesačné výdavky predstavujú sumu 250 eur titulom nákupov liekov z dôvodu svojho nepriaznivého zdravotného stavu. Nie je vlastníkom žiadnych hnuiteľných vecí, nehnuteľností, nemá žiadne úspory. Je zastúpená advokátom z Centra právnej pomoci. Žalovaná v 2. rade je zamestnaná, jej príjem titulom zamestnania predstavuje sumu 220 eur, ktorý minie aj na základné životné potreby. Súd mal pri svojom rozhodovaní za to, že v prípade, ak by žalované zaviazal na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia mohlo by dôjsť k ohrozeniu ich základných životných potrieb, a preto žalobcovi túto náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.